

NÆRINGSLIVETS HOVEDORGANISASJON CONFEDERATION OF NORWEGIAN ENTERPRISE

Postadresse *Postal Address*
Postboks 5250 Majorstuen
NO-0303 Oslo
Norway

Adresse *Address*
Essendrops gate 9
Oslo
Norway

Org.nr. *Org.no.*
NO 955 600 436 MVA

Telefon *Telephone*
+47 23 08 80 00
Telefaks *Telefax*
+47 23 08 80 01

E-post *E-mail*
firmapost@nho.no
Internett *Internet*
www.nho.no

Det Kongelige Finansdepartement
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Vår dato: 31.01.2008
Deres dato: 19.12.2007
Vår ref.: 122604
Deres ref.: 07/2501 FM TME

Høring – NOU 2007: 17 – skattefavorisert individuell pensjonsordning

Høringen gjelder Individuell Pensjonssparing (IPS), normalt et område som er av mindre viktighet for NHO. Det forhold at denne form for sparing nå knyttes opp mot Obligatorisk Tjenestepensjon (OTP) gjør imidlertid forslaget interessant og viktig for norske bedrifter.

NHO støtter departementets prinsipielle forslag om at individuell pensjonssparing kan knyttes til arbeidstakerens allerede eksisterende sparing gjennom bedriftens tjenestepensjonsordning. Her legger vi, som departementet, vekt på at det vil være kostnadseffektivt, og bidra til å forenkle et pensjonssystem som etter vår oppfatning er alt for fragmentert. Vi støtter således i prinsippet departementets forslag på alle punkter.

Vi vil påpeke at individuell tilslutning etter vår oppfatning er et vesentlig bedre alternativ enn det eksisterende regelverket for innskudd fra medlemmene som følger av innskuddspensjonslovens § 5-6. Denne muligheten har vært svært lite brukt fordi den forutsetter at alle medlemmene i ordningen skal betale, og i tilfelle samme prosentvise andel av lønnen.

Slik tvungen sparing kan skape konflikter på bedriften mellom de som ønsker sparing og de som av forskjellige grunner ikke gjør det. Mange bedrifter har vært usikre på om det kreves et simpelt flertall eller absolutt enighet for å innføre en slik ordning. NHO har anbefalt bedriftene å være tilbakeholdende med å innføre slike ordninger.

Med innføring av en ordning med frivillighet både med hensyn til beløpets størrelse og tilslutning til bedriftens allerede eksisterende innskuddsordning vil vi oppnå en fleksibilitet som synes meget fornuftig. Arbeidstakerne vil kunne spare etter egne evner og ønsker. Det vil bli oppfattet som et positivt tilbud som de kan benytte seg av eller la være.

En svakhet med forslaget er etter NHOs oppfatning den asymetri som ligger i beskatningen av denne ordningen. Innbetalingen av eget innskudd gir riktignok fradragsrett i den alminnelige skatten, men når trygdeavgift og eventuell toppskatt etter gjeldende regelverk må betales to ganger, - også ved utbetaling av pensjonen, frykter vi at ordningen ikke får den tilslutningen som den burde fortjene.

Derfor er NHO av den oppfatning at innskuddsgrensen etter lov om innskuddspensjon også bør økes samtidig. Dette spørsmålet var oppe i forbindelse med Finansdepartementets høring av 16.1.2003 om ”Maksimalt innskuddsgrenser ved kombinerte pensjonsordninger m.m.” Finansdepartementet foreslo selv at grensen for innskudd av lønn over 6G skulle økes til 9 prosent. I NHOs høringssvar av 22.4. 2003 mente vi at satsene burde økes til 10 prosent.

Vi finner det naturlig at Finansdepartementet nå følger opp sitt eget forslag fordi det vil muliggjøre en nødvendig omlegging fra ytelsesordning til innskuddsordning. En slik omlegging er ønskelig og nødvendig for å få et pensjonssystem som ikke vil være et betydelig mobilitetshinder i fremtiden.

Innskuddsordningene er både alders-, kjønns- og bedriftsnøytrale.

Vi skal ikke her komme inn på detaljene i dette, men bare konstatere at dagens pensjonssystem innebærer at ikke helt unge arbeidstakerne i alt for mange tilfelle får store pensjonstap hvis de flytter fra den virksomhet de nå er ansatt i. Departementet burde derfor parallelt med etableringen av ny IPS sørge for at innskuddsgrensen blir økt.

Tilknytningen til eksisterende tjenstepensjonsordninger kan innebære en vridning av konkurransesituasjonen. Med to store dominerende pensjonsleverandører på OTP-siden kan det systemet som foreslås muligens medføre at disse får en særlig fordel i konkurransen om alle IPS-sparerne.

NHO er derfor opptatt av at bedriftene må kunne beslutte overfor forsikringsleverandøren at disse pensjonsavtalene ikke skal knyttes til bedriftens pensjonsordning. Når det eksempelvis gjelder NHO Tjenstepensjon som er omtalt i utredningen, vil vi påpeke viktigheten av at arbeidsgiver skal kunne forhandle frem gunstigst mulig vilkår for de arbeidstakere som ønsker å knytte sparingen til tjenstepensjonsordningen. Dette er samme tankegang som lå bak regelverket om at arbeidsgiver skulle betale omkostningene tilknyttet OTP-ordningen.

Vi kan ikke se at det i lovforslaget er tatt inn en slik bestemmelse, og foreslår at lovens § 4-1(1) første setning får følgende ordlyd:

Medlem av en kollektiv tjenstepensjonsordning kan når virksomheten har gitt pensjonsinnretningen samtykke til det inngå individuell innskuddspensjonsavtale etter loven her med tilknytning til pensjonsordningen, med mindre institusjonens virksomhet er begrenset til kollektive pensjonsordninger.

Vi forutsetter også at forholdene blir lagt til rette slik at mindre selskaper som ønsker å konkurrere ikke får begrensninger når det for eksempel gjelder å tilby ”skreddersøm” sammenlignet med de standard porteføljene som stort sett er tilbudt i forbindelse med bedriftenes OTP-ordninger. Av den grunn finner vi det riktig at innskuddsfritaket er obligatorisk når det gjelder tilknytning til bedriftens tjenstepensjonsordning, mens det bør være valgfritt når den etableres helt uavhengig av bedriftsordninger.

Hovedargumentet for at innskuddsfritaket skal være obligatorisk er imidlertid at ordninger som knyttes til bedriftens tjenstepensjonsordning bør være identisk med den ordningen bedriften har etablert. NHO støtter således forslaget fullt ut på dette viktige punktet.

Tilsvarende mener vi at eventuell kapital ved død skal anvendes i henhold til det regelverk som gjelder for innskuddsordningen. Hvorvidt den løsning som er foreslått av et mindretall skal anvendes hvis ordningen ikke er knyttet til en tjenstepensjonsordning tar vi ikke standpunkt til.

Avslutningsvis vil vi få kommentere bruken av ordet "samordning". I kapittel 7 i NOU : 17 har man så vidt vi kan se benyttet uttrykket "samordning" minst 8 ganger, og i lovutkastets § 4-3 (3) siste setning står det at kunden kan kreve at livsforsikringsselskapet "samordner" utbetalingen av pensjonsytelser.

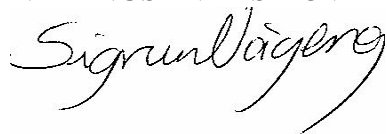
Etter vår oppfatning er "samordning" av pensjoner et eget meget komplisert rettsinstitutt som fremgår av lov om samordning av pensjons- og trygdeytelser av 6. juli 1957. I prinsippet er dette regelverket om hvordan visse trygde- og pensjonsytelser skal avkortes fordi det samtidig også utbetales andre trygde- og pensjonsytelser.

I forhold til regelverket for IPS er det ikke tale om avkortning av pensjoner, men om sammenslåing av pensjonsytelser.

Etter vår oppfatning bør man derfor i lovteksten og i omtalen ellers bruke ordet "sammenslåing" i stedet for samordning.

Vennlig hilsen

NÆRINGSLIVETS HOVEDORGANISASJON

Sigrun Vågeng
Direktør